

τας· ζητοῦσι τὸν ὀργανισμὸν κατὰ τὸ ἐπικαιρώτερον κέντρον τῆς **Τεγέας** γεωργικοῦ καὶ τεχνολογικοῦ Σχολείου· ζητοῦσι τὴν τέλεσιν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πόλει τῆς **Τεγέας** κατὰ τὴν θέσιν· **Ἐπισκοπὴ** πανηγύρεως μὲν κατὰ πᾶν ἔτος, ἐκθέσεως δὲ κατὰ πᾶσαν τετραετίαν.

Τὸ πρόγραμμα ἐν γένει τῶν Τεγεατῶν δι' ὧν αὐτῶν τῶν σταθμῶν παρουσιάζεται ἐνιαῖον· ἡ ἀνάστασις τῆς ἀρχαίας Τεγέας καὶ ἡ ὑπόστασις αὐτῶν καὶ ὡς· Ἑλλήνων μὲν, ἀλλὰ καὶ ὡς Τεγεατῶν. Ἰδοὺ πρόγραμμα πρὸς ἀπομίμησιν δυνάμενον νὰ ἐγείρῃ ἐνθουσιασμὸν, φανατισμὸν, ἀληθῆ ὁδοδοξίαν ὑπὲρ μιᾶς τόσῃ μεγάλης ιδέας. Ἀπερροφήθημεν τόσαι ἐντιμοὶ ἐπαρχίαι, καὶ τόσαι εὐγενεῖς ἰδιοφυαὶ εἰς ἐν φαῦλον, αἰσχρὸν, πανάτιμον ὄνομα—ρωμαϊκὸ—ζύμην ξένην, ὁδωδύαν, τὴν ὁποίαν ἐπλασαν αἱ χεῖρες ρυπαρῶν πολιτευτῶν, διὰ νὰ τὴν βυζαίνωσι καὶ ξεροκαταπίνωσιν, ὡς πίνουσιν οἱ Ῥῶσοι τὴν βότταν καὶ τρώγουσιν οἱ Ρουμῶνοι τὴν μπομποτταν; Διατί νὰ ἐξαφανισθῶμεν τόσαι μερικότητες, τόσαι εἰδικότητες, τόσοι ποταμοὶ, βουνά, κοιλάδες, μεῖ ἰδιαιτέραν ἱστορίαν, ἀρχαιολογικὴν καὶ σύγχρονον, νὰ συγκυλῶμεθα δὲ ὅλοι ἐντὸς τῆς δυσωνυμίας αὐτῆς τῆς ρωμαϊκῆς αὐλοκρατίας, ἣν διατηροῦν φούλην τὰ ρυπαρὰ συμφέροντα μόλις τριάκοντα χιλιάδων αἰσχροῦν πολιτευομένων, ἀρχηγῶν καὶ ὁπαδῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων;

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν «Τεγεατικὸν Σύνδεσμον» φρονοῦμεν ὅτι ὅσον μεγάλην ιδέαν συνέλαβον, τόσας θυσίας θὰ ἐπιβάλῃ ἡ ἰδέα αὐτή. Ἀλλοίμονον ἂν καταληφθῶν, ὡς τόσοι ἄλλοι Σύλλογοι ὑπὸ νάρκης ἢ ἀπογοητεύσεως, ἢ ὑπὸ ἀντιζηλιῶν καὶ δικιρέσεων. Μετὰ τοιοῦτο πρόγραμμα, ὡς καὶ μετὰ τοιοῦτον φλογερὸν καὶ μεγαλορρήμονα λόγον τοῦ ἐνθουσιώδους γραμματέως τοῦ Συνδέσμου κ. Ναύλερη, πᾶσα ἀποτυχία ἢ μὴ ἐνθουσιαστικὴ ταχεῖα ἐναρξίς τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ θὰ τοὺς κωμωδοποιήσῃ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἑλλήνων· μαζὺ δὲ μὲ τὸ καταστατικὸν τῆς θὰ χρεωκοπήσῃ καὶ ἡ ὠραία αὐτοῦ ἰδέα.

Εἰς ἓνα βασιλεῖα ἄλλοτε τῆς Τεγέας ἢ Ἀθηνᾶ ἐδώρῃσε μίαν τρίχα Μεδούσης, ἢ κτήσις τῆς ὁποίας θὰ καθίστα τὴν πόλιν δυσάλωτον. Ἡ θορὴ αὕτη διὰ τοὺς Τεγεάτας εἶνε αὐταπάρνησις μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἱ ἐν Κων/πόλει ἐκδιδόμεναι ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες βοήθουσιν ἀπὸ τινος μακρῶν ἀρθρῶν, ἐν οἷς ἐξετάζεται ἡ κατάσταση τοῦ μεγάλου παρθεναγωγείου Ζαππείου, τοῦ συντηρουμένου ἐν Σταυροδρομίῳ ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς Ζάππα. Ἡ μὲν **Ἀυγὴ** γράφει κατὰ τοῦ καθηστώτος συστήματος, καθ' ὃ συντηρεῖται τὸ Ζάππειον, ὃ δὲ **Νεολόγος** ὑποστηρίζει αὐτὸ καὶ φρονεῖ ὅτι οἱ κατὰ τοῦ Ζαππείου γράφοντες ὀφείλουσι νὰ ρίπτωσι τὰ βλέμματά των ἐπὶ τῆς καθόλου παιδείας τοῦ ἔθνους καὶ ὧν τῶν κακῶς ἐχόντων τὴν βελτίωσιν νὰ ἀπαιτῶσιν, ἂν πράγματι κήδωνται τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Τίς ἔχει ἄδικον; τίς δὲ δίκαιον; Ἐδῶ ἔχουσι δίκαιον οἱ μὲν, ἐκεῖ ἔχουσι δίκαιον οἱ δέ. Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶνε ἐκπαιδευτικόν, καὶ ἰδίως παιδαγωγικόν, παιδαγωγικὴν δὲ τινα αὐθεντικότητα οὐδ' αὐτὴ ἡ διευθύντρια ἔχει, φρόνιμον εἶνε νὰ ἀναθέσθῃ ὁ φιλογενὴς ἰδρυτὴς εἰς πρόσωπα εἰδικὰ τὴν ἐμβριθῆ μελέτην τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος. Ἡ ἐμμονὴ ἐν τοῖς αὐτοῖς δὲν εἶνε πάντοτε καλή. Καὶ ἂς παύσῃ ὁ ἄχαρις, ὁ ἄνοστος αὐτὸς πόλεμος,

ὅστις ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς περὶ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν μερίμνης κατήντησεν ἐσχάτως προσωπικῶς!

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης Σκουζέ ὑπῆρξε τοῦτο: Κατεδικάσθη ὁ μὲν Κωνστ. Σκουζὴς εἰς πενήντα ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ ἀποζημίωσιν 15 χιλιάδων δραχμῶν· ὁ δὲ Κίμων Δεμερδζή, εἰς 20 ἡμερῶν φυλάκισιν. Μετηνέχθησαν δὲ ἀμφοτέρω εἰς τὰς φυλακάς Γεννηματᾶ. Διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ἐδόθη ἐν μάθημα κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ὅπερ εὐχόμεθα νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν ἄελοτε ἡ σφριγώσα νεολαία.

Μετετέθη ὁ κ. Ν. Δεληγιάννης ὡς πρέεδρος ἐφετῶν εἰς Λάρισσαν· ἡ **Νέα Ἐφημερίς** γράφει: «Ἐκαστος, ἐννοεῖ τὸ διατί· εἶνε ἀδελφὸς τοῦ κ. Θ. Δεληγιάννη.» Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ σκέπτεσθαι εἶνε βεβαίως ἀνθυπουργικὸς· καὶ ἡμεῖς παραδεχόμεθα ὅτι ἡ μετὰθεσις ἐγένετο ἐπὶ πνευματὶ ἐχθρικῶ, κατὰ συνέπειαν εἶνε κακοήθης· ἀλλὰ δὲν εἶνε κακοήθης καὶ ὁ ἀντιθετος τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι; Νὰ ὑπολαμβάνεται ὡς ἐχθρα, ὡς ἐπιθεσις, ὡς τιμωρία, ὡς ἐξορία ἢ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν μετὰθεσις; Τί εἶνε λοιπὸν αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι; **Παρακόροι**; Καὶ τί εἶνε ἡ Ἀθήνα; **Ἡ χαϊδεμένη**; Ἡ δικαιοσύνη πρέπει νὰ ἀπονέμεται ἐν μὲν Ἀθήναις ὑπὸ διακεκριμένων δικαστῶν, ἐν δὲ Λαρίσῃ ὑπὸ μὴ διακεκριμένων; Ὁὰ περιμένωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς; νὰ πέσῃ τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη, ὅπου βεβαίως θὰ μετατεθῇ ἐνταῦθα ὁ κ. Δεληγιάννης καὶ θὰ γράψωμεν: «Ἐκαστος, ἐννοεῖ τὸ διατί· εἶνε ἀδελφὸς τοῦ κ. Θ. Δεληγιάννη.»

Ἀπὸ τῆς σήμερον ποιεῖται ἐναρξιν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ εἰδικῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτῆς μας, ὅστις ἐν πνεύματι ἀληθείας καὶ ὄντως ἐθνικῶ, ἀμετόχῳ πάσης προσωπικῆς δοσοληψίας, θέλει ἐκθέτει ἡμῖς δις τῆς ἐβδομάδος τὰ ἐκεῖ συμβαίνοντα, ἰδίως ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐθνικῆς δράσεως.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας προσεκάλεσε σήμερον τὴν διευθυνσιν τῶν Ἱπποσιδηροδρόμων νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τῆς φοβερᾶς ἀναστατώσεως εἰς ἣν ἐσχάτως ἐτέθη ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ μακρᾶς ἀλύσεως χωματοβουνῶν.

Εἰς τὰ παράπονα τῶν φίλων Πειραιωτῶν περὶ μακρὰν, πολὺ μακρὰν—ἀπέναντι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ἐγκатаστάσεως τοῦ νέου ταχυδρομικοῦ γραφείου—θ' ἀπαντήσουν προσεχῶς τὰ τέσσαρα γραμματοκιβώτια, ἅπερ θὰ στηθοῦν εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη καὶ ὅπου θὰ δύνανται νὰ ρίπτουν τὰ γράμματά των. Ἡ διανομὴ πάλιν γίνεται κατ' οἶκον καὶ καταστήματα, ὥστε ἡ διεύθυνσις εἶχεν ὅλην τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἐκλέξῃ ὅπου ἤθελε τὸ κατάλληλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν κατοικητήριον. Ἐντὸς ὀλίγου δὲ ἀρχεται οὐτάκις τῆς ἡμέρας **πραγματικῆς**, καὶ ὅχι ἰδανικῆς, συκοινωνία Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἦτο τὸσον θλιβερόν γθὲς κὼ λείψανον τῆς **Παγῶνας Βάλδης**, τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐνὸς τῶν εὐθυτέρων καὶ τιμωτέρων πολιτικῶν μας, ἐκ τῶν κατασχόντων τὰ ὑπάτα τῆς πολιτείας, τῆς μήπω εἰκοσαετίδος Παγῶνας, τῆς ἀβροπλά-

στου καὶ ραδιῆς παρθένου τοῦ Μεσολογγίου, μὲ τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια της, τὴν παιδικότητα καὶ τὴν γλυκύτητά της. Ἦτο θλιβερόν, διότι ἦλθεν ἐδῶ νὰ ἀποθάνῃ, ἐν μέσῳ ἀγαπητῶν συγγενῶν, ἀλλὰ μακρὰν τοῦ σπητιοῦ της, μακρὰν τῆς μητρός, ἥτις μόνη δύναται νὰ γλυκαίνει καὶ τοῦ θανάτου τὰς ὥρας. Καὶ δὲν ἀπέθανεν ἡ ἀτυχὴς νέα, ὡς ἡ νύμφη τοῦ Σαίξσπηρ, δρέπουσα ἄνθη, τῆς νεότητος τὰ ἄνθη· διότι ἀπὸ καιροῦ ἐπάλασε πρὸς τὰς ἐνοχλήσεις ἀσθενείας τοῦ ποδὸς, ἡ ὁποία τὴν ἔτριψε κλινήρῃ. Χάριν τῆς θεραπείας της ἐπιχειρήσασα τὸ τελευταῖον της ταξεῖδι εἰς Ἀθήνας, εὔρεν ἀποκαμωμένη, ἀντὶ τῆς σωτηρίας, τὸν τύπον καὶ τὸν θάνατον. Ἔστω γλυκεῖα ἡ μνήμη σου, ὦ κόρη!

Οἱ Διευθύνται Λυκείων ὄχι μόνον καταντοῦν ἐμποροὶ ἀηδέστατοι, ἀλλὰ ἐνίοτε καὶ δόλιοι ἐμποροὶ. Περί τοῦ κ. Ἀντωνιάδου διευθυντοῦ Λυκείου ὅλοι γνωρίζομεν πολλὰ ἀνεκδοτα· ἰδοὺ καὶ ἐν ἄλλῳ ὅπερ ἀναγκάζομεθα νὰ δημοσιεύσωμεν πιεζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀπειλούμενου νὰ ξεγυμνωθῇ δολίως· διότι αὕτη εἶνε ἡ λέξις ἀκόμη καὶ περὶ διδασκάλου προκειμένου: ξεγύμνωμα. Ἕλλην ἐκ Βάρνης εἶχεν ἀδελφόν του νεώτερον ἐν τῷ Λυκείῳ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, μείναντα ἐν ἡ δύο ἔτη, πληρώσαντα ὅλα τὰ νενομισμένα διδάκτρα καὶ ἀναχωρήσαντα. Ἐκτοτε παρήλθον τρία ἔτη, καὶ ὁ κ. Ἀντωνιάδης ἐνθυμηθεὶς παλαιὰ κατὰστιχα ζητεῖ παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Βαρναίου ἐν τόκῳ καὶ ἀνατοκισμῷ τὰ διδάκτρα τριῶν ἐτῶν, διότι, λέγει, δὲν εἰδοποίησεν ἐγκαιρῶς ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ. Ἀπαράλλακτα μὲ τὴν παλαιὰν τακτικὴν διευθυντῶν τινῶν ἐφημερίδων οἵτινες ζητοῦσι συνδρομὰς παρ' ἀνθρώπων οἵτινες ἐπὶ ἔτη δὲν ἔλαβον τὸ φύλλον των, ἀλλὰ δὲν εἰδοποίησαν ἐγκαιρῶς ὅτι παύουν! Ὁ κ. Ἀντωνιάδης δὲν πρέπει νὰ ἐκθέτῃ τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἑξωτερικὸν καὶ νὰ διαδίδεται ἡ ἰδέα ὅτι ληστεύομεν τοὺς ἔξω Ἕλληνας. Πιστεύομεν ὅτι τὸ σκάνδαλον θὰ μείνῃ ἔως ἐδῶ, διὰ νὰ μείνωμεν καὶ ἡμεῖς ἔως ἐδῶ.

Ὁ χωροφύλαξ Ἀθανάσιος Λαγοῦ, ὁ ἀποσταλεὶς εἰς τὸ χωρίον Στεβενείων τοῦ δήμου Πέτρας τῆς Λεβαδείας πρὸς φρουρήσιν καὶ ἀποκλεισμὸν τῶν ἐκεῖσε εὐλογιώντων, προσεβλήθη ἐξ ἐλαφρᾶς εὐλογίας· ἀπέκλεισαν συνετῶς καὶ αὐτὸν μετὰ τῶν ἄλλων εὐλογιώντων, καὶ ἀπεστάλη ἕτερος χωροφύλαξ ἀντὶ τοῦ παθόντος.

Ἐν Ἀγυῖᾳ περὶ τὴν 9 1(2 ὥραν μ. μ. προχθὲς ἄγνωστος παραφυλάξας ἔξωθεν τῆς οἰκίας τοῦ δημάρχου Φωτίου Ἰωάννου Δάλλα, ἐπυροβόλησεν αὐτὸν καθημένον ἐντὸς τοῦ ἰσογαίου θωματίου τῆς οἰκίας του, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν νεκρόν. Ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ μετὰ τῆς μοιραρχίας ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων.

Ἐν Πειραιεὶ τὸ Σάββατον οὐδεὶς προσεβλήθη ἐξ εὐλογίας· ἐμβολιάσθησαν δὲ κατὰ τὰ Ὑδραῖκα ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Διομήδους 54 ἄτομα.

Τὴν νύκτα τῆς 2 πρὸς τὴν 3 ἱσταμένου περὶ τὸ μεσονύκτιον μεταβάντες οἱ Ἀνασ. Α. Μάρκου ἐξ Ἐρμιοκάστρου, Θεόδ. Α. Βαρθολομαίου ἐκ Βαγίων τοῦ δήμου Θεσπιῶν καὶ εἰς ἕτερος ἄγνωστος διὰ νὰ κλέψωσι πρῶτα εἰς τὸ ποιμνίον τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου Νεοχώρι τοῦ αὐτοῦ δήμου καὶ ἐννοηθέντες ὑπὸ τοῦ ποιμένου Δ. Ι. Μπεύκουρα θελήσαντος

νὰ φωνάξῃ ἐπυροβόλησαν κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐτραυματίσαν· κάτωθι τοῦ ὑπογαστρίου ἐπικινδύνως, τραπέντες μετὰ ταῦτα εἰς φυγὴν.

Ἐπιστολὴν δοθεῖσαν ἐν Πειραιεὶ χθὲς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον φυλπρὸς ἡμᾶς διευθυνομένην ἀκόμη δὲν ἐλάβομεν.

Γεννοῦν τὰ κρασοβάρελα; Γεννοῦν. Καὶ ἀπόδειξις ὅτι χθὲς τὴν πρωτὰν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀσωμάτων ἀνωθεν ἐνὸς κρασοβαρέλου εὑρέθη ἕνας ὠραότατος μπεμπές, εἰς δὲ τὸ λευκὸν του στηθάκι χαρτάρια ὡσεὶ καταδίκου τούρκου—καὶ τί εἶνε τὰ νεογέννητα εἰμὴ κατὰδικοι—μὲ τὸ ὄνομα Γιάννης. Παραληφθὲν ἐκομίσθη εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον.

Ἐχάρημεν ἀληθῶς καὶ συγχαίρομεν τῷ κ. Ι. Βασματιστῇ, ἰδρυτῇ τοῦ ἐν Σταυροδρομίῳ ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, ἐπὶ τῇ ἐν αὐτῷ προσλήψει τοῦ κ. Φ. Τάγῃ ὡς καθηγητοῦ τῶν λατινικῶν. Τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο εἶνε ἐκεῖνο, ἐν ᾧ γίνεται ἡ διδασκαλία μετὰ πολλοῖς εἰλικρινείας καὶ μεγάλης ἀφοσίωσης, δικαίως δὲ χαίρει τῶν συμπαθειῶν καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς νοσηροεστέρως ἀριστοκρατικῆς μερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ δὲ κ. Τάγης, ἀποπερατώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν Εὐρώπῃ ὡς ὑπότροφος τῆς Βασιλίσσης, εἶνε ὁ πεφιλημένος καθηγητὴς τοῦ Ζαπτείου ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ἡ κυρία Νίνα Κόντου, μήτηρ λίαν φιλόμουσος, σύζυγος τοῦ ἐν Σέρραις γνωστοῦ κτηματίου κ. Ἀθ. Κοντοῦ, θερμοῦ ὑποστηρικτοῦ καὶ προστάτου παντός, ὅτι κοινωφελὲς ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἡ κυρία Νίνα ἔλκει τὸ γένος ἐξ Ἀθηνῶν.

— Ἐν τῇ Ἑστίᾳ ἤρξατο δημοσιεύων ἀπὸ τοῦ χθεσινοῦ λαδίου ὁ κ. Γ. Δροσίνης τὴν Ροῦμेलή του.

— Εἰδοποιούμεν τοὺς κ. συνδρομητὰς καὶ τακτικούς ἀναγνώστας μας ὅτι κατὰ λάθος ἐν τῇ ἐπικεφαλίδος ἀριθμίσει τῶν φύλλων οἱ τυπογράφοι ἐπῆδησαν ἀπὸ τοῦ 555 εἰς τὸν 557· κατὰ συνέπειαν ἀριθμὸς 556 δὲν ὑπάρχει.

ΣΤΑΦΙΣ

Ἐκ Ληξουρίου τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τετάρτης ε. ε. ἐξήχθη σταφιδοκάρπος ἐγχώριος δι' Ὀλυνθίαν ἐπὶ Ὀλλανδικῷ ἀτμοπλοίου Κάστωρ καὶ Νορβεγικὸν Unita λίτρα ἰονικὰ δύο ἑκατομμύρια ἑκατὸν πεντήκοντα πέντε ἐπτακόσιαι ἑνενήκοντα ἑπτὰ. Μὲ ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον διὰ Μασσαλίαν λίτραι 40,613 ἐν ὧν 2, 206,410 λίτραι.

Ἀπὸ τὰς Πάτρας τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἀτμόπλοιον ἀγγλικὸν παραλαβὸν 4200 βαρέλια σταφιδοκάρπου λίτραι 1,113, 542 ἀποπλέει εἰς Ἀμερικὴν, Φιλαδέλφειαν.

Ὡσαύτως ἀτμόπλοιον ἀγγλικὸν Esparto παραλαβὸν 3, 108 βαρέλια καὶ 14,845 κιβώτια σταφιδοκάρπου λίτραι 2,275,476 ἀποπλέει εἰς Λονδίνον.

Ὡσαύτως ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον Persia παραλαβὸν βαρέλια 1780 καὶ κιβώτια 3360 σταφιδοκάρπου λίτραι 796, 853 ἀποπλέει εἰς Ἀγγλίαν.